

ВІЛ. Так, сучасні ліки цим людям необхідні, їм повинна бути повсюдно доступна найефективніша терапія. Але їм не менш потрібні наше милосердя та наше співчуття.

Гритчин В.М., Кривуля Н.Д.
ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГАЛУЗІ НАРОДНОЇ МЕДИЦИНИ (ЦІЛИТЕЛЬСТВА)
В УКРАЇНІ

Харківський національний медичний університет
Кафедра судової медицини, медичного правознавства ім.засл.проф.М.С.Бокаріуса
Харків, Україна

Науковий керівник: Бондаренко В.В.

Актуальність: за даними Міністерства охорони здоров'я України, за останні 10 років тільки кількість онкохворих, які померли від рук лжецілителів, становила приблизно 250 тис. осіб. Статистика щодо самих цілителів теж шокує: ліцензію на нетрадиційне лікування станом на 24 березня 2015 р. мають лише біля 300 осіб, у той час як загальна кількість цілителів в Україні, за різними оцінками, складає від 10 до 12 тисяч.

Мета дослідження: аналіз проблем державного регулювання народної і нетрадиційних медицини в Україні.

На сьогодні цілительство є досить поширеним явищем на теренах України. Воно представлене альтернативними методиками та схемами лікування, які потребують ретельного контролю з боку держави. Саме тому, на сьогодні одним з найважливіших юридичних питань є документальне забезпечення діяльності у сфері нетрадиційної медицини.

В Україні цілительство співіснує з офіційною медициною відповідно до ст. 72 Закону України "Основи законодавства України про охорону здоров'я", яка говорить, що особам без спеціальної медичної освіти надається право займатися діяльністю у сфері народної і нетрадиційної медицини за спеціальним дозволом, виданим МОЗ.

Відповідно до Основ законодавства України про охорону здоров'я №2801-ХІІ від 19.11.1992 р., народна медицина (цілительство) - методи оздоровлення, профілактики, діагностики та лікування, що ґрунтуються на досвіді багатьох поколінь людей, усталені в народних традиціях і не потребують державної реєстрації.

В Україні цілительство врегульовано нормативно-правовими документами.

Незаконна лікувальна діяльність не тільки становить реальну небезпеку для життя та здоров'я людини, але й є на сьогодні досить поширеним явищем. На думку медиків, основна небезпека незаконної лікувальної діяльності полягає у втраті пацієнтом часу для лікування того чи іншого захворювання, загостренні хронічних у нього хвороб або виникненні нових (перш за все психічного характеру), а також у прямій шкоді деяких форм і методів «лікування», що заподіюють тілесні ушкодження різного характеру та ступеня тяжкості.

Так, дані опитування медиків (330 осіб) показали, що в 102 випадках в їх медичній практиці були випадки настання смерті і погіршення стану здоров'я тих хворих, які користувалися послугами цілителя. У переважній більшості випадків шкідливі наслідки мали місце у вигляді ускладнень онкозахворювань та посилення патологічних процесів іншого роду, наприклад, таких, як токсичний гепатит, ниркова недостатність, порушення мозкового кровообігу (інсульт). За опитуванням громадян у 73 випадках мало місце погіршення здоров'я як результат курсу лікування у цілителя.

Висновок. Влада України на сьогоднішній день повинна приділити увагу окресленій проблемі, адже незаконна лікувальна діяльність становить реальну небезпеку для здоров'я та життя населення. Тому надзвичайно важливим завданням сучасної правової політики української держави є наявність ефективного законодавства для формування державної політики у сфері охорони здоров'я та її успішної реалізації, а також документальне забезпечення діяльності у сфері нетрадиційної медицини.